

[Holstein.]

fremhæve den ene paa den andens Bekostning, for om man siger, at 4. Oktober-Loven indfører Fæstevæsenet igen, eller man siger, at den paagældende bliver Ejer, men med en Grundbyrde til Staten, gør det egentlig retslig set nogen Forskel? (*Madsen-Mygdal: Ja!*) Retsligt set? (*Madsen-Mygdal: Ja!*).

Men den paagældende kan dog sælge og har mange Gange solgt sin Ejendom. Jeg har Masser af Eksempler paa, at mine Husmænd efter Loven af 4. Oktober 1919 har solgt deres Ejendom, og jeg er endda ikke sikker paa, at ikke enkelte af dem har lavet en saare god Forretning paa Statens, d. v. s. andre Skatteborgeres, Gavnildhed. (*Madsen-Mygdal: Med Tilladelse!*). Ja, det er muligt, at det er med Tilladelse, men jeg konstaterer blot Faktum.

Altsaa, Ejendommen er solgt, og den er i mange Tilfælde endda solgt med Fordel, med en i og for sig utilbørlig Fordel for vedkommende. (Afbrydelse). Det er aldeles sikkert. (Formanden ringer). Jeg ser gerne, hvis den højtærede Formand tillader det, at jeg bliver afbrudt, naar jeg blot maa faa klare Afbrydelser, som jeg kan svare paa. Men det er aldeles givet, at de er blevet solgt, og solgt til andre Husmænd og Landarbejdere. Jeg kan nævne positive Eksempler paa, at en Landarbejder, som har faaet et saadant Brug, ikke har kunnet klare sig og har solgt det og derved er kommet nogenlunde ovenpaa, og en anden, som var dygtigere, har overtaget det. Han sælger det, og han sælger det med en Grundbyrde til Staten, nemlig Pligten til at forrente Jordværdien. Det andet er jo bare Salg med Prioritet i Bygningerne.

Nu vil jeg spørge: Gør det saa stor Forskel, om man sælger paa den Maade, eller man sælger et Statshus, som er oprettet efter den gamle Statshusmandslov og prioriteret op til Skorstenen? Det er mig umuligt at se, at der paa dette Punkt indeholdes nogen nævneværdig samfundsøkonomisk Fare.

Nej, Faren i de Love, som her foreslaas af den højtærede Regering, ligger i det første Lovforslag, det, som indeholder Ekspropriationsbestemmelserne. Hvis saadant et Lovforslag bliver ført igennem, saa er der, det har den ærede Ordfører for Venstre fuldkommen Ret i, lagt en Torpedo under Arken, saa er Grundlaget for hele den blomstrende Landbopolitik, som er vokset op her gennem hundrede Aar, undermineret og i Virkeligheden omstyrtet.

Naar det ikke er nationaløkonomisk fordelagtigt — og det tror jeg ikke, man kan sige, at disse Lovforslag er —, naar det er saa problematisk, om det, der er oprettet i Henhold til de hidtilgældende Love, kan betragtes som en nationaløkonomisk Forretning, og naar det saa utvivlsomt, som den ærede Ordfører for Venstre har paapeget, er grundlovsstridigt, baade i Fortolkningen af Almenvellet i Strid med Grundlovens Aand og Grundsætninger i alt Fald og i Strid med Grundlovens klare Bestemmelse om fuld Erstatning, saa skal der, siger jeg, ganske overordentlig vægtige sociale Grunde til for at kunne hævde, at en saadan Reform er paakrævet.

Hvilke er da disse sociale Grunde, som berettiger til at gennemføre en saa ensidig Socialreform som denne? For vi kan altsaa ikke betragte det som en nationaløkonomisk, erhvervsøkonomisk Reform, og det er en Reform, som er stridende baade mod en positiv Retsforskrift i Grundloven og imod Grundlovens Aand og Principper. Hvilke er da de sociale Grunde, som siger: Ja, men ikke desto mindre bør den Lov gennemføres? Hvilke er de?

Ja, der findes i dette Lovforslags Motiver ikke mere end siger og skriver halvanden Linie til Begrundelse af denne Reform som Socialreform. Der staar nemlig bare følgende, at det er af væsentlig Betydning at skaffe den opvoksende Ungdom Beskæftigelse. Det er Motivering: Det er af væsentlig Betydning at skaffe den opvoksende Ungdom Beskæftigelse — Punktum!

Jeg skal villigt indrømme, at det er en betydningsfuld social Opgave for det offentlige at hjælpe til at skaffe den opvoksende Ungdom Beskæftigelse. Men er det nødvendigt for at skaffe en opvoksende Ungdom her i Landet Beskæftigelse at gaa til Ekspropriationer som her foreslaaet og vel at mærke Ekspropriationer, som udelukkende rammer en lille Kreds af Landbrugere, rammer et enkelt Erhverv og rammer en lille Kreds af Erhvervene indenfor dette Erhverv og har en ganske vilkaarlig Karakter?

Hvis man havde sagt: Vi vil her i Landet overhovedet ikke have Landbrug paa over 100 ha, alt, hvad der er over 100 ha, eksproprieres og udstykkes med det samme — det vilde dog være et socialistisk Forslag, som der var Krummer i. Saa vidt mig bekendt har man i Czekoslovakiet, efter at dette er blevet en fri Stat, vedtaget vidtgaende Ekspropriationsbestemmelser og har eksproprieret i stort